

RỪNG XƯA ĐÃ KHÉP

Ta thấy Em trong tiền kiếp với cọng buồn cỏ khô, Ta thấy
(Ta thấy) Em trong tiền kiếp với mặt trời lẻ loi, Ta thấy

Em đang ngồi khóc khi rừng chiều đổ mưa, Rừng Thu lá úa Em vẫn chưa
Em đang ngồi hát khi

về, Rừng Đông cuốn gió Em đứng bơ vơ. Ta thấy rừng về nhiều mây.

Rừng Thu thay lá mây bay buồn rầu, Rừng Đông buốt giá mưa bay rạt

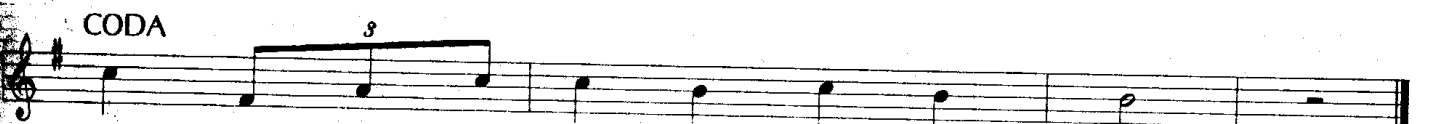
rào, Ta vẫn mong ta chờ mãi trên từng ngày quanh hiu, Ta vẫn

mong Em về đây cho đời bày cuộc vui, Mùa Xuân đã đến Em hãy quay

về, Rừng xưa đã khép Em hãy ra đi. Rừng xưa đã

CODA

khép, rừng xưa đã khép Em hãy ra đi